

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

juducând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal a Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019, în cauza penală în privința lui

Roșca Ludmila XXXXX, născută la ***XXXXX***

Termenul de examinare:

Prima instanță: 17.03.2017-27.07.2018

Instanța de apel: 20.08.2018-20.03.2019

Instanța de recurs: 12.06.2019-28.01.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni (sediul XXXXX) din 27 iulie 2018, Roșca Ludmila a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Roșca Ludmila a fost condamnată în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare, pe un termen de probațiune de 1 an.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că:

Roșca Ludmila, în perioada lunii XXXXX, data precisă nu a fost posibil de stabilit, a îndemnat-o și a determinat-o pe XXXXX XXXXX să-și dea acordul pentru plecarea peste hotarele Republicii Moldova, în XXXXX, XXXXX, unde ultima urma să practice prostituția, iar pentru aceasta urma a fi remunerată cu o sumă bănească achitată lunar de către Roșca Ludmila, în mărime de 1100 dolari SUA. În acest scop, ultima i-a procurat bilet de avion și i-a transferat prin intermediul Western Union bani în sumă de 100 dolari SUA, pentru deplasare.

La XXXXX, XXXXX XXXXX a plecat în or. XXXXX, XXXXX, unde a prestat servicii sexuale contra plată până la data de XXXXX.

Acțiunile inculpatei Roșca Ludmila au fost încadrate în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, proxenetismul, adică îndemnul și determinarea la prostituție.

Tot ea, Roșca Ludmila este învinuită că, aflându-se în or. XXXXX, XXXXX, având intenția de a trafica persoane în scop de exploatare sexuală comercială, în perioada de timp din luna XXXXX, data precisă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, colectând anticipat informații și cunoscând despre faptul că, XXXXX Ina nu este angajată în câmpul muncii și nu are spațiu locativ propriu, fapt care ar condiționa acordul persoanei de a se supune abuzării sau exploatării sexuale, fiind la o terasă a unui bar situat în or. XXXXX, XXXXX, prin abuz de încredere, a înșelat-o, declarând că-i poate oferi posibilitatea s-o aranjeze în calitate de servitoare la un hotel în XXXXX, iar pentru aceasta va fi remunerată cu o sumă bănească achitată lunar în mărime de 2 000 de dolari SUA. În continuare, în luna XXXXX, data precisă nu a fost stabilită de către organul de urmărire penală, cu o persoană de originea turcă cu numele „XXXXX”, a venit la ea cu un automobil în or. XXXXX, XXXXX, transportând-o într-un oraș necunoscut și în urma discuției cu XXXXX i-a comunicat acesteia că este vândută de către Roșca Ludmila la un preț de 800 de Euro, fiind obligată să presteze servicii sexuale contra plată, ce și a făcut până la data de 17.04.2013.

Astfel, Roșca Ludmila a fost pusă sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b) Cod penal, traficul de ființe umane, după semnele calificative - recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane fără consimțământul acesteia, pentru exploatare sexuală comercială prin înșelăciune.

3. Procurorul a declarat în termen apel împotriva sentinței, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanța, prin care inculpata Roșca Ludmila să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani și 6 luni, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei. Pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei. În temeiul art. 84 Cod penal, prin cumul parțial, a-i stabili pedeapsa definitivă de 7 ani de închisoare în penitenciar de tip închis pentru femei cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul turismului.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- a fost dovedit faptul că, inculpata Roșca Ludmila a recrutat-o pe XXXXX Ina, propunându-i să câștige bani în calitate de servitoare în or. XXXXX, XXXXX pentru existență și întreținerea copilului său minor, inculpata a profitat de poziția de vulnerabilitate a victimei XXXXX Ina, confirmat prin faptul că aceasta cunoștea situația socială și financiară grea a părții vătămate;

- inculpata a întreprins acțiuni de organizare a transportării victimei în orașul de destinație pentru exploatarea sexuală, prin suportarea cheltuielilor financiare;

- din probatoriul administrat s-a confirmat și elementul de adăpostire a victimei, determinând plasarea ei în apartament cu alte persoane de origine turcă, care dețineau controlul asupra părții vătămate, luându-i banii obținuți în rezultatul practicării prostituției.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că în partea episodului cu partea vătămată XXXXX XXXXX, reieșind din materialele cauzei, prima instanță, corect a conchis că, inculpata Roșca Ludmila este vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, în circumstanțele în care, Roșca Ludmila, în perioada lunii XXXXX, data precisă nu a fost posibil de stabilit, a îndemnat-o și a determinat-o pe XXXXX XXXXX să-și dea acordul pentru plecarea peste hotarele Republicii Moldova, în XXXXX, XXXXX, unde ultima urma să practice prostituția, iar pentru aceasta urma a fi remunerată cu o sumă bănească achitată lunar de către Roșca Ludmila, în mărime de 1100 dolari SUA. În acest scop, ultima i-a procurat bilet de avion și i-a transferat prin intermediul Western Union bani în sumă de 100 dolari SUA, pentru deplasare. La XXXXX, XXXXX XXXXX a plecat în or. XXXXX, XXXXX, unde a prestat servicii sexuale contra plată până la data de XXXXX.

Faptul că inculpata Roșca Ludmila este vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, în opinia instanței de apel a fost demonstrat prin următoarele probe, cercetate de către prima instanță și verificate de către instanța de apel prin prisma criteriilor prevăzute de art. 101 Cod de procedură penală, după cum urmează: informația privind trecerea frontierei, conform căreia, Roșca Ludmila a ieșit de pe teritoriul Republicii Moldova la 15.03.2013 și a intrat la 10.10.2015 (f.d.77, vol.I); informația privind trecerea frontierei de stat de către XXXXX XXXXX, conform căreia, aceasta s-a aflat peste hotarele Republicii Moldova în perioada XXXXX-XXXXX (f.d.77- 78, vol.I); informația din XXXXX de la „AIR Moldova” conform căreia, pe numele lui XXXXX Maria a fost procurat bilet la avion în direcția Istanbul - Chișinău la XXXXX (f.d.19).

Instanța de apel a reținut și faptul că, la materialele dosarului este anexat certificatul de deces XXXXX din 13.06.2017, eliberat în baza actului de deces nr. 10-T, fiind înregistrat decesul părții vătămate XXXXX XXXXX, născută la XXXXX, cod personal XXXXX (f.d.168, vol.I).

Reieșind din materialele dosarului, instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și corect a ajuns la concluzia că, inculpata Roșca Ludmila a săvârșit anume infracțiunea prevăzută la art. 220 alin. (1) Cod penal, adică proxenetismul, după

semnele calificative „îndemnul și determinarea la prostituție”, împrejurări constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, or s-a constatat că partea vătămată XXXXX XXXXX a fost influențată de către inculpată să ia hotărârea de a practica prostituția în XXXXX și mai mult, vinovăția inculpatei în privința acestui episod nici nu a fost contestată.

Cu referire la episodul cu partea vătămată XXXXX Ina, reieșind din materialele cauzei, instanța de apel a considerat că, prima instanță a conchis corect că, Roșca Ludmila urmează să fie achitată de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (1) lit. b) Cod penal, din motiv că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Fiind audiată în privința acestui capăt de acuzare, inculpata Roșca Ludmila a declarat că, pe XXXXX Ina nu o cunoscut-o și nu-și recunoaște vina în privința comiterii acestei infracțiuni (f. d. 209 - 210, vol. I).

Pentru a ajunge la concluzia că, Roșca Ludmila urmează să fie achitată pe acest capăt de învinuire, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, prima instanță a cercetat, iar instanța de apel a verificat următoarele probe: declarațiile părții vătămate XXXXX Ina (f. d. 207-210, vol. I); informația privind trecerea frontierei de stat de către XXXXX Ina, conform căreia, aceasta a părăsit teritoriul Republicii Moldova la data de XXXXX, direcția Istanbul (f. d. 78, vol. I).

Instanța de apel a reținut că, alte probe, în suportul învinuirii înaintate lui Roșca Ludmila în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b) Cod penal nu au fost prezentate de către organul de urmărire penală.

Astfel, reieșind din materialele dosarului, instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și corect a ajuns la concluzia că nu a fost dovedită învinuirea adusă inculpatei Roșca Ludmila în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Declarațiile părții vătămate XXXXX Ina date la etapa urmăririi penale nu pot fi puse la baza unei concluzii fără echivoc în privința vinovăției lui Roșca Ludmila, deoarece nu sunt confirmate prin alte probe și mai mult, deși în cadrul urmăririi penale partea vătămată a indicat date, circumstanțe și numele unor persoane, totuși prezintă dubii faptul că aceasta nu poate numi orașul în care a fost impusă să practice prostituția, nici aeroportul prin care a părăsit teritoriul XXXXX, nu poate explica de ce nu a fugit la poliție, sau într-un final de ce nu s-a adresat poliției de pe teritoriul aeroportului.

În afară de aceasta, instanța a remarcat că, în cadrul cercetării judecătorești XXXXX Ina a renunțat la declarațiile date la urmărirea penală, poziție pe care a menținut-o și în instanța de apel explicând că fost influențată și impusă de a da declarații false.

De asemenea, instanța de apel a menționat faptul că, organul de urmărire penală, înaintându-i învinuirea lui Roșca Ludmila în baza art. 165 alin. (1) lit. b) Cod penal, care este o infracțiune deosebit de gravă, a prezentat în calitate de probă doar declarațiile părții vătămate XXXXX Ina date la urmărirea penală, la care partea vătămată a renunțat în ședința de judecată.

O altă probă, la fel lipsită de conținut, în opinia instanței de apel, este și informația privind trecerea frontierei de stat de către XXXXX Ina, din care nu rezultă întrunirea semnelor componente infracțiunii incriminate, contrar argumentelor procurorului invocate în apel, precum că ar fi fost dovedit că inculpata Roșca Ludmila a recrutat-o pe XXXXX Ina, a profitat de poziția de vulnerabilitate a acesteia, a întreprins acțiuni de organizare a transportării și adăpostirii ei în orașul de destinație pentru exploatarea sexuală, prin suportarea cheltuielilor financiare.

Mai mult, instanța de apel a conchis, că organul de urmărire penală nu a demonstrat nici faptul că, inculpata o cunoaște pe partea vătămată XXXXX Ina, la fel cum organul de urmărire penală a evitat să efectueze confruntarea între partea vătămată XXXXX Ina și învinuita Roșca Ludmila, nu a audiat partea vătămată în condițiile art. 109 sau art. 110 Cod de procedură penală, circumstanțe care fac imposibilă utilizarea declarațiilor părții vătămate XXXXX Ina date în cadrul urmăririi penale, or, folosirea numai a declarațiilor menționate pentru pronunțarea sentinței de condamnare va fi contrară prevederilor art. 389 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de apel a notat că prima instanță a concluzionat corect că, nu este demonstrat, în afara oricărui dubiu rezonabil, faptul traficării lui XXXXX Ina de către Roșca Ludmila, adică recrutarea, transportarea, adăpostirea fără consimțământul acesteia, pentru exploatare sexuală comercială prin înșelăciune, iar inculpata Roșca Ludmila corect fiind achitată, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatei Roșca Ludmila de către prima instanță pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a menționat că, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani în penitenciar de semiînchis pentru femei, cu suspendarea condiționată a pedepsei pe un termen de probațiune de un an - este o pedeapsă echitabilă, în măsură să asigure corectarea comportamentului inculpatei.

În calitate de circumstanță atenuantă este prezentă recunoașterea vinovăției, pe capătul de acuzare în baza art. 220 alin. (1) Cod penal. Circumstanțe agravante și temeieri pentru liberare de răspundere penală prevăzute de art. 53 Cod penal nu au fost stabilite. Inculpata Roșca Ludmila nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, se caracterizează pozitiv la locul de trai, este căsătorită, are un copil minor și este însărcinată cu al doilea, nu este angajată în câmpul muncii.

În concluzie, cu referire la individualizarea pedepsei de către prima instanță, că având în vedere circumstanțele cauzei, ținând cont de faptul că, inculpata și-a recunoscut vina în privința episodului cu partea vătămată XXXXX XXXXX, având în vedere starea materială a inculpatei, vârsta tânără a acesteia, faptul că nu are antecedente penale, este caracterizată pozitiv, sunt prezente doar circumstanțe atenuante, inculpata are un copil minor la întreținere, este însărcinată, ținând cont comportamentul conștient al inculpatei după comiterea infracțiunii, de căința sinceră manifestată pe parcursul examinării cauzei și întrucât la materialele cauzei nu există probe care ar atesta că, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea nu ar duce la corectarea inculpatei, instanța de apel a considerat că prima instanță a conchis corect că nu este rațional ca inculpata să execute pedeapsa privativă de liberate, oferindu-i inculpatei șansa reală de a se integra în societate, această pedeapsă fiind una de natură să restabilească echilibrul social perturbat prin comiterea infracțiunii și să asigure, totodată, realizarea scopului legii penale.

5. Procurorul, în termen, invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea menținerii soluției de achitare a inculpatei, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel.

5.1. În motivarea recursului ordinar, procurorul a menționat că:

- instanța de apel la adoptarea soluției de menținere a achitării inculpatei Roșca Ludmila de sub învinuirea în baza art. 165 alin. (1) lit. b) Cod penal, s-a axat pe lucrările și constatările eronate al primei instanțe, respectiv nu a luat măsurile necesare pentru ca probele concludente și utile care au fost supuse unei cercetări minuțioase în ambele instanțe de judecată, să fie apreciate la justa lor valoare, astfel ca toate elementele de fapt constatate să aibă o relevanță juridică în proces și nimic să nu rămână într-o stare de incertitudine;

- instanța urma să raporteze situația de fapt constatată la fiecare din elementele constitutive ale infracțiunii imputate acesteia, să subsumeze aceste fapte cu împrejurările cauzei, respectiv să dezvăluie concluzia de menținere a achitării lui Roșca Ludmila, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii imputate acesteia, fapt ce pe caz n-a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general, a probelor și circumstanțelor cauzei penale;

- în opinia acuzării instanța de apel distorsionat a tratat comentariile din literatura juridică de specialitate, la analiza elementelor componente ale infracțiunii de trafic de ființe umane și anume noțiunea de recrutare, transportare, or descriind obiectul juridic principal și secundar al componenței al infracțiunii respective, cert s-a constatat că inculpata colectând anticipat informații și cunoscând despre faptul că partea vătămată aflându-se în XXXXX și nu este angajată în câmpul muncii, nu dispune de spațiul locativ a profitat de poziția acesteia, care din start i-a comunicat că nu are surse de existență, intenționat a

înșelat-o propunându-i să o ajute să plece în alt oraș din XXXXX, unde o va angaja la un lucru bine plătit, tot ea cunoscând cu certitudine care este specificul serviciilor ce vor fi prestate de partea vătămată;

- nu poate fi susținută poziția ambelor instanțe privitor la lipsa în acțiunile inculpatei Roșca Ludmila a elementelor infracțiunii, or cert desprindem din probele administrate că, partea vătămată aflându-se într-un oraș necunoscut din XXXXX a fost adăpostită într-un apartament, fiind determinată de situația sa precară și fără surse de existență, cu impunerea de a acorda contrar voinței sale servicii sexuale contra plată diferitor bărbați până la 17.04.2013, iar în astfel de circumstanțe ținându-se cont de doctrina penală, acțiunile inculpatei urmau a fi încadrate juridic conform dispoziției art. 165 alin. (1) lit. b) Cod penal.

- în opinia recurentului, nu suportă critică argumentul instanței de apel, prin care instanța de judecată, justifică acțiunile inculpatei, prin faptul motivului de răzbunare a unei persoane de origine turcă pe nume XXXXX, care prin intermediul părții vătămate XXXXX Ina, a transmis colaboratorilor de poliție din cadrul IP XXXXX suma de 400 dolari, în vederea instrumentării unui dosar penal în privința lui Roșca Ludmila, or, această versiune artificială care a fost înaintată de către partea vătămată la etapa cercetării judecătorești și susținută în instanța de apel, la insistența procurorului a fost verificată prin prisma art. 274 Cod de procedură penală și în acest sens la XXXXX, de către Procuratura raionului XXXXX, a fost adoptată o ordonanță de neîncepere a urmăririi penale, pe motiv că nu există faptul infracțiunii;

- cele enunțate supra fac dovada încălcării de către instanța de apel a prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, or, colegiul penal nu s-a expus la chestiunile de fapt importante la soluționarea cauzei, astfel încât a denaturat împrejurările în care s-a derulat evenimentul infracțional, eronat a reținut instrumentarea artificială a unui proces penal de către organele de drept în privința inculpatei, or, însăși faptul că Roșca Ludmila în perioada imputată prin rechizitoriu se afla în XXXXX, faptul că ulterior a mai avut o experiență penală în vederea înlesnirii la practicarea prostituției a lui XXXXX XXXXX, denotă că făptașa avea predispunerea la comiterea unor astfel de infracțiuni și aflarea ei în XXXXX era motivată prin traficele persoanelor în vederea exploatării lor sexuale, de la care inculpata primea beneficii;

- ambele instanțe de judecată au speculat pe caracterul nefundamental al declarațiilor părții vătămate prezentate la etapa urmăririi penale, or, din relevanța acestor declarații desprindem că acțiunile inculpatei Roșca Ludmila se încadrează în dispoziția art. 165 alin. (1) lit. b) Cod penal.

6. Referință asupra recursului declarat, nu a fost depusă.

7. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Reieșind din conținutul recursului declarat de către partea acuzării, Colegiul penal lărgit constată că titularul acestuia invocă temeiul pentru recurs stipulat la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia decizia instanței de apel poate fi atacată cu recurs în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În esență, Colegiul penal atestă, că criticile recurentului se referă la faptul, că atât prima instanță cât și instanța de apel nu au intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatei, dându-le o apreciere greșită, eronat dispunând achitarea acesteia de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b) Cod penal, pe când în opinia procurorului vinovăția inculpatei Roșca Ludmila a fost demonstrată prin probele administrate.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de respingere a apelului procurorului cu menținerea sentinței a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Colegiul penal lărgit menționează, că la această etapă de examinare a cauzei, instanța de recurs ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea, la caz a achitării inculpatei Roșca Ludmila de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Astfel, cu referire la situația de fapt relatată de recurent în cererea de recurs, care în opinia acestuia denotă vinovăția inculpatei în săvârșirea faptelor incriminate prin rechizitoriu, Colegiul penal lărgit conchide, că, judecând apelul procurorului, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței, soluția căreia este argumentată și corespunde cumulului de probe administrate și verificate nemijlocit în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și care au primit aprecierea corespunzătoare prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, instanțele de fond în mod întemeiat și corect ajungând la concluzia, că în speță nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Mai mult, Colegiul penal reține, că instanța de apel a oferit o apreciere cuvenită declarațiilor părții vătămate XXXXX Ina date la etapa urmăririi penale și a conchis că nu pot fi puse la baza unei concluziei de recunoaștere a vinovăției lui Roșca Ludmila, deoarece nu sunt confirmate prin alte probe.

În afară de aceasta, instanța de apel corect a reținut faptul că, în cadrul cercetării judecătorești XXXXX Ina a renunțat la declarațiile date la urmărirea penală, poziție pe care a menținut-o și în instanța de apel explicând că fost influențată și impusă de a da declarații false.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată corectitudinea respingerii de către instanța de apel a argumentelor invocate de partea acuzării în cererea de apel privind constatarea vinovăției inculpatei Roșca Ludmila de săvârșirea traficului de ființe umane.

Cu referire la argumentele procurorului de "speculare" a instanțelor de fond în sensul aprecierii de către acestea a declarațiilor părții vătămate XXXXX Ina, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că potrivit art. 101 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată, iar utilizarea unor asemenea sintagme de către recurent sunt considerate de către Colegiul penal reprobabile.

La fel, Colegiul penal lărgit constată că argumentele recurentului sunt identice celor din cererea de apel și ele au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă inclusiv în prezenta decizie la pct. 4.1, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, menționând că reiterarea acesteia nu se mai impune având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casarea deciziei recurate.

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit conchide că, în prezenta cauză, nu se constată prezența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocate în recurs.

În consecință, Colegiul penal lărgit menționează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, astfel că nu există temeii pentru admiterea recursului ordinar în sensul declarat de partea acuzării.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, cu menținerea deciziei Colegiului penal a Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019, în cauza penală în privința lui ***Roșca Ludmila XXXXX***.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **13 martie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor